

РЕШЕНИЕ

№ 4998

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **8099** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

И. Г. Малинова, чрез пълномощника си адв. И. Д. от САК, обжалва решение от 05.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по НАХ дело № 24300/2011 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2201603/10.05.2010 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., налагащо на касаторката, на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, глоба в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 7 във връзка с чл. 9, ал. 2, т. 1 от Наредба № 3 от 14.05.1996 г. за инструктажа на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна, но по различни от изложените в нея съображения, стоящи извън контрола върху преценката на СРС за установеността на факта на нарушението, предмет на НП.

1. Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. В чл. 81, ал. 3 от НК е уредена абсолютната давност, при която независимо от нейното спиране

и прекъсване, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК срок от 2 години, относим към хипотезата на извършено административно нарушение. От това следва, че срокът на абсолютната давност е 3-годишен от датата на извършване на нарушението. Приложимостта на института на абсолютната давност в производствата по обжалване на НП пред районните съдилища, съответно в касационните производства пред административните съдилища, произтича от препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, според която по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. При липсата на изрична уредба в административно-наказателния закон и след като абсолютната давност се прилага за деяния с много по-висока степен на обществена опасност като престъпленията, по аргумент за по-силното основание тя следва да бъде приложима и за административните нарушения. В противен случай би се стигнало до поставянето на лице, извършило нарушение, в по-тежко положение от извършителя на престъпление. По аргумент от чл. 218, ал. 2 от АПК за настъпването на давността касационната инстанция е длъжна да следи и служебно.

2. В конкретния случай, отговорността на Малинова е ангажирана за това, че в качеството си на управител на ЕТ е допуснала до работа в стопанисван от търговеца обект лице, започнало работа на 02.09.2009 г., без да е проведен начален инструктаж. Според чл. 9, ал. 2, т. 1 от Наредба № 3 от 14.05.1996 г. (отм., в сила към момента на нарушението) началният инструктаж се провежда с новопостъпващи работници и служители, а непровеждането му нарушава забраната по чл. 7 от наредбата за допускане до работа. Датата на твърдяното нарушение съвпада с началото на изпълнението на задълженията на страната по трудовото правоотношение, а това е и началният момент на срока на абсолютната давност. Тъй като този вид инструктаж предхожда постъпването на работа, неизвършването му не осъществява непрекъснато състава на нарушение, за да бъде квалифицирано като продължено нарушение и по тази причина за начален момент на давността да бъде възприета евентуалната дата на преустановяването му. Следователно, още към 02.09.2012 г., т.е. преди провеждането на съдебното заседание в касационната инстанция, е изтекъл 3-годишният срок по чл. 81, ал. 3 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН. Неприложима към казуса е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Обн., ДВ, бр. 26 от 2010 г.), с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност, е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на нарушението. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за нарушителя закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

3. Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяването на правото на държавата в лицето на административно-наказващия орган да наложи на нарушителя административно наказание. Поради наличието на тази отрицателна материално-правна предпоставка за отговорността обжалваното решение, както и потвърденото с него НП, следва да бъдат отменени, а обсъждането на съответствието със закона на решаващите изводи на СРС е безпредметно.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XIII касационен състав, на

основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 05.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по НАХ дело № 24300/2011 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2201603/10.05.2010 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: